

Několik užitečných zkušeností z „žáboviště Nebřehovická“

Za poslední léta, kdy se na Nebřehovické prováděl pravidelný transfer obojživelníků (2012-2021), se nastřádaly zkušenosti, o kterých je dobré vědět. A pokud možno přidat i své...

Ještě i za soumraku to vypadá, jako že je zrovna den, kdy žáby netáhnou. **Až když se setmí, začnou se objevovat.** Ne, že by všechny zrovna přicházely, ale jsou zahrabané v zemi nebo v bahně v příkopu a teprve za tmy putují dál. **Nejvíce je jich v příkopu podél hlavní silnice.** Ke konci období tahu bývají i v příkopu u odbočky na Zadní Ptakovice, i když voda je tam špatná.

Vhodné počasí pro tah je teplé a vlhké, bez větru, ale dochází i k výjimkám. Už byly i takové večery, do jakých by člověk psa nevyhnal a sám jde jen nerad, a i tak se žáby našly. Nejsou přítom na tohle stavěné, aby šly přes zorané pole apod., jsou vyčerpané, jenže pud k tahu je silný... A naopak se někdy zdá, že jsou podmínky příznivé, a přesto má hlídka pocit, že dorazila zbytečně. Tak to prostě je.

Ropuchy se nosí na začátku období tahu k rybníku, ale nedávají se přímo do vody, nechává se jim v tom svoboda. Totéž s čolky a blatnicemi, ale těch je málo a najdou se výjimečně. **Při chůzi podél příkopu má člověk tendenci svítit jen do vody, ale přitom žáby mohou být i v trávě pod jeho nohama.** Kontrolovat se tedy musí voda i její okolí. A ještě i při návratu se za jízdy sleduje silnice.

Ke konci období tahu jdou některé žáby už zpátky do polí (tam půjdou v létě i jejich mláďata, ale to se uhlídat nedá a transfer se pro ně nedělá, spoléhá se na to, že se pak už stmívá později, kdy není tolik aut). **A také chodí žáby „opačným směrem“ v místě, kde je u hlavní silnice za plotem nádrží s vodou. Je to mezi Vajaxem a rybníkem, je tam plot a zavřená brána, zatímco nádrž není ze silnice vidět.** Přenášejí se tedy podle toho, kam zrovna jdou. **A pokud se zrovna nepohybují, přenesou se zkrátka někam dál od silnice, i přesto, že se možná budou vracet.** Tím se zdrží a mají větší naději přecházet pak znova v době, kdy jezdí už méně aut. **Totéž se týká skokanů,** jejichž pohyb je také nevyzpytatelný. Skokani totiž nekladou vajíčka do rybníka, ale do příkopů a do větších louží.

Žáby se počítají a počty se hlásí. Nevypovídají o nich všechno, protože plno jich přejde v noci bez našeho vědomí (a je to vlastně to nejlepší, když zaprší třeba ve dvě v noci a je zrovna příznivá chvíle pro tah, v době, kdy nejezdí auta). Ale i tak je dobré porovnávat s jinými lokalitami a s ostatními roky.

Není nutné mít se sebou nádobu, protože obvykle stačí udělat jen několik kroků a žábu položit pár metrů za silnici. Nemusí se chodit až k rybníku, stačí, když se žába octne na patřičné straně vozovky. Jde si pak podle svého a hledá jinou páru. **Za vlahých deštivých nocí, kdy je tah silný, ale stojí za to si s sebou vědro vzít. Mělo by mít široké dno, aby se žáby nevrstvily.** A pobyt v něm by měl být omezený na co nejmenší dobu. Stejně tak chvíle, kdy sedí žába na ruce. Sice se jí to líbí, vnímá naše teplo a neutíká, ale nemůžeme vědět, nehrozí-li jí z našich rukou nějaká infekce od jiných žab.

Žáby podebíráme opatrně prsty zespodu a klademe je pak případně na dlaň druhé ruky. Nesaháme jim na boky a na záda. Samečci se často chytají prstů, a tak pozor při jejich odkládání, abychom si nepočínali příliš zbrkle. **Používá-li někdo rukavice, pak by měly být co nejjemnější a mají se často měnit.** Mění se i boty, přecházíme-li z jedné lokality ještě téhož večera na jinou lokalitu (např. na Volyňskou).

Pozor na vlastní bezpečnost. Právě tam, kde jezdí málo aut, se na ně „v zápalu boje“ snadno zapomene. Moc děkujeme za pomoc - a „lovu“ zdar!

-ah-